

Transskription af podcast om tandplejer på KU

Ida: Er der noget der så har overrasket dig omkring studiet?

Marie: Jeg tror, det har overrasket mig, hvor mange seje ting vi egentlig må lave, fordi det var det, jeg var lidt nervøs for i starten, at det kun var tandlægerne der fik lov til sådan at pille ned i folks munde, og det er jo det, vi synes, er sjovt.

[MUSIK]

Ida: Du lytter til KU studieliv. Jeg hedder ida og selv studerende på KU, og i den her podcast serie snakker jeg med andre studerende om deres.

Mit liv i det her afsnit taler jeg med Marie, som læser til tandplejer på sjette modul, eller hvad der svarer til tredje semester. En professionsbachelor, hvor hverdagen både indeholder undervisning og praktisk øvelse på patienter på uddannelsens helt egen klinik.

[MUSIK STOPPER]

Ida: Hvad er det første, som folk plejer at sige til dig, når du fortæller dem, at du læser til tandplejer.

Marie: Jeg har en fornemmelse af, når jeg snakker med folk, som ikke er i faget, at de ikke rigtig ved, hvad det er. Og de fleste forestiller sig, at det er den person, der sidder ved siden af tandlægen, og sådan hjælper dem, rækker dem instrumenter og sidder med suget og sådan assisterer. Det er det de fleste sådan tænker.

Ida: Og det er rigtigt nok, eller? Retter du dem i det?

Marie: [Griner] Så retter jeg dem helt sikkert.

Ida: Ja fordi hvad er man når man er tandplejer? Hvad laver man.

Marie: Man er en behandler ligesom en tandlæge er en behandler, en selvstændig behandler, så man har sådan sit eget område. Mange er ikke klar over, at når de faktisk går til tandlægen, så går de til tandplejer som det første.

Så når du bestiller en tid hos tandlægen og skal ind og have tjekket dine tænder, så er det næsten altid en tandplejer, du kommer ind til, så laver vi alle mulige småbehandlinger. Man må godt lave sådan... Øh... nu skal jeg lige finde det danske ord... midlertidige fyldninger! Og man må pudse af, og man må lave noget fissur forsegling, og noget hvor man bekæmper karies med noget floridbehandling. Og så en masse tandrensning. Og så er der også en masse sådan sundhedspædagogiske aspekter, fordi ligesom er også eller tandplejerne som har patientkontakten, mere end måske tandlægerne har.

Ida: Så hvad er forskellen sammen mellem at være tandlæge og tandplejer?

Marie: Det er arbejdsopgaverne. Altså som tandlæge kan man også gøre alle de ting, som tandplejeren laver. Men tandlæger i dag laver de mere sådan- operationer eller større indgreb. Hvis man skal lave en rodbehandling eller skal have fjernet en kindtand eller skal have lavet nogle store fyldninger og sådan noget, det er tandlægen laver.

Så som regel kommer man ind til en tandplejer, som så kigger ind i munden og finder ud af, hvad der er galt. Og hvis det er noget tandplejer han selv kan ordne, hvis det er sådan en lille smule karies, så kan tandplejeren godt klare det.

Men hvis det er et kæmpe hul, så henviser tandplejeren til en tandlæge og så laver tandlægen det. Så det er meget sådan et samarbejde mellem de to stadigvæk, men tandplejen er sådan sin egen behandler.

Ida: Okay. Vil du ikke prøve at fortælle lidt om din vej til at læse til tandplejer?

Marie: Jeg er jo en af de gamle tandplejere ude på mit studie eller, jeg er en af de sådan lidt ældre, da vi startede. For Jeg har været på to uddannelser inden, først på sygeplejerskeuddannelsen hvor jeg var et år og så på biologi i et halvt år. Og jeg har altid sådan, eller ikke altid, men jeg har mange går gerne villet være tandlæge. Øh, men har ikke haft snittet til det.

Og så startede jeg med at søge ind på sygeplejersken, fordi jeg ikke rigtig forstod det her tandplejer-tandlæge kompleks, eller jeg forstod ikke rigtig hvad forskellen var. Og jeg havde nemlig også den opfattelse, at tandplejere var sådan nogle, der assisterede tandlægen udelukkende. Så jeg søgte ind på sygeplejersken og var egentlig meget glad for at gå der, og jeg kunne godt lide fagene og sådan noget. Men jeg var ikke særlig vild med at være sådan i hospitalsregi, så jeg vidste sådan, at jeg i hvert fald skulle noget sundhedsfagligt, men ikke sygeplejerske.

Og så læste jeg nogle fag op for at kunne søge ind på tandlægen og søgte ind og kom ikke ind. Og så kom jeg ind på biologi i stedet for, fordi jeg tænkte, "Det kan være, det er det, jeg skal" og gik der et halvt år var sådan, "Det overhovedet ikke det, jeg skal". Det er alt, for det er alt for langt væk fra det her praktik-element og patientkontakt og sådan noget, det kunne jeg mærke, jeg savnede.

Og så begyndte jeg at. Øh, jeg begyndte faktisk selv til tandlægen, som- hvor det så viste sig, at min tandlæge var en tandplejer selvfølgelig. Og så havde jeg en lang lang snak med hende, da jeg var inde og fået et tjek. Og så kan jeg komme ud derfra, så var jeg sådan, "Det er der jeg skal. Det skal jeg prøve." Og så søgte jeg ind, og så kom jeg ind heldigvis, i første hug-på kvote 2.

Ida: Og ville du så stadig gerne være tandlæge. Var det den intention du gik ind med?

Marie: Ja, jeg søgte, da jeg søgte ind på tandplejen, søgte jeg den som en anden prioritering. Så jeg søgte tandlæge som nummer et. Og sidste år, da jeg var et halvt år igennem tandplejen, der havde jeg den også stadigvæk i baghovedet, om jeg skulle søge ind igen. Men nu er jeg blevet så glad for studiet, og nu har jeg lært hvad man kan, når man bliver færdig. Og jeg er så glad for og gå der, at jeg ikke, jeg tror ikke at- Tandlægen er i hvert fald pakket lidt på hylden for nu. Jeg skal helt sikkert gøre den her færdig i hvert fald og så se om, det er nok for mig, når jeg kommer ud og får lov til at arbejde i klinikken.

Ida: Er der mange på studiet, som søger ind, fordi de gerne oprindeligt set ville have været tandlæge?

Marie: Ja. Altså i min klasse tror jeg, at det er i hvert fald over halvdelen af dem, der søger, søgte den, som havde søgt tandlæge som førsteprioritet. Men det er også sådan min opfattelse, at mange af dem, der har gjort det ligesom, mig også bliver virkelig glad for faget og kan se sådan de positive ting ved det, som der er i måske ikke er ved tandlægestudiet. Så det er de færreste nu, som stadigvæk har lyst til at skifte eller som stadigvæk prøver at søge ind.

Ida: Og hvorfor vil du oprindeligt gerne være tandlæge?

Marie: Det er fordi min onkel er tandlæge og han var bare en sej type. Altså da jeg var helt barn, der var det derfor, jeg gerne ville være tandlæge og så senere, da jeg havde været ude og være sygeplejerske, så var jeg sådan- Jeg ved, jeg vil have noget patientkontakt, men jeg vil også gerne have mine egne patienter, jeg vil gerne have noget mere ansvar.

Og så synes jeg også, at det æstetiske i at være tandplejer er mega fedt. Det er meget håndværksagtigt. Altså det er jo lidt ligesom at være tømrer eller sådan- det der med at stå at slibe på en tand eller polere noget, at få det til at se flot ud, og få folk til at blive glade over, at det er pænt. Det er jo noget, der betyder meget for mange mennesker, hvordan deres tænder ser ud.

Så jeg synes, der var mange, som passede lige til mig. Jeg kan godt lide at arbejde med mine hænder og sådan noget, og så kunne gøre det samtidig med- at kombinere det med noget sundhedsfagligt og lære noget om menneskekroppen og sådan...

Ida: Og kan du prøve lige at tage mig med tilbage til din studiestart og fortælle, hvordan det var at starte på studiet?

Marie: Det var i 21, så det var lige post-corona og de var stadig sådan lidt forskrækkede over for sådan store samlinger og sådan noget. Men vi startede fuldtid på studie, hvilket jeg synes var mega rart, og vi havde rigtig meget undervisning ude på skolen, ude på Panum. Vi er inddelt i hold, så der er 4 hold på min årgang, hvor vi er sådan 20-ish på hvert hold. Så det føltes også meget familiært ret hurtigt, fordi vi ligesom hele tiden var sammen de her 20 personer og ikke sådan et kæmpe hold på 100 eller 80, som der måske er på nogle andre studier.

Så der var lidt sådan jeg fik lidt sådan en gymnasie-feeling, og der var mange, der var med på at lave ting sammen efter skole. Men vi har ikke haft nogen sådan- vi havde ikke nogen rustur, og vi har ikke haft nogen- sådan ikke haft helt vildt mange planlagte begivenheder. Men det ved jeg, der er kommet i år. Der bliver der en rustur, og der er der nogle rusvejledere, der virkelig tager deres job alvorligt, så jeg ville næsten ønske, at jeg var startet nu i stedet for.

Ida: Er det på grund af corona, at der ikke har været rustur og så videre?

Marie: Ja, ja det er fordi der har været- Det er jo også sådan... det er jo ret kort uddannelse, den varer kun tre år. Så dem der ligesom var de ældste, eller tredje års studerende, der vi startede, som plejer at stå for det, de havde jo ikke selv oplevet noget rustur eller noget. Så de var overhovedet ikke klar til at skulle prepe noget til os. Så det er sådan noget, der ligesom langsomt skal bygges op igen. Men det har også givet dem en god mulighed for ligesom at lave det, som vi gerne vil have det derude.

Ida: Havde I nogle former for altså introdage?

Marie: [Griner] Ja, men ikke særlig mange. Jeg tror, vi havde én, hvor vi var ude i fælledparken og spille kævle. Det tror jeg var sådan det, der står klarest, men det var sådan noget, vi havde fælles. Men jeg synes, at min klasse var ret gode til at sådan tage ud og drikke øl fredag aften, eller efter vi havde været til en eksamen eller sådan noget.

Så det er noget, vi er meget selv sørgede for, synes jeg. Og jeg syntes, det var ærgerligt, da jeg startede, at jeg ikke skulle på rustur. Nu har jeg jo været på rustur, så jeg ved, hvor sjovt det er, og hvor meget det gør for ens siden studiestart bagefter. Så jeg synes, det er vildt godt, at de har fået det sådan genetableret.

Ida: Og hvad var dit indtryk af det første undervisning i havde?

Marie: Den var jeg helt høj, altså højt på det fordi jeg synes, det var så fedt. Men det er også fordi jeg har... jeg har jo længe sådan tænkt, at jeg gerne ville lave om tænder og om munden og sådan. Det har længe været en drøm, jeg har haft. Så lige så snart at jeg var der, og jeg sådan fik lov til det og blev sat ind i alle de her systemer, der er. Sådan den måde man tæller tænderne på og sådan noget, når man hører tandlægen eller tandplejeren sige "plus et flad tre, et eller andet, et eller andet".. Hvor man altid ligger og tænker "What the fuck?"

Ida: [Griner] Haha, ja.

Marie: Og så lige pludselig så vidste jeg bare de ting, så det havde jeg det sindssygt fedt over. Så jeg var meget, jeg var en meget taknemmelig studerende. De første måneder der synes jeg bare, det hele var var dejligt og var noget, jeg synes, var spændende.

Og så havde jeg også en fordel i og med, at jeg havde læst på sygeplejerske, så de første sådan fysiologi, timer og anatomi timer og sådan noget, det hele var noget jeg havde haft før, så jeg følte også sådan, jeg kunne skøjte lidt igennem det—Det føler ikke længere. Men sådan lige i starten. Der var jeg sådan, "Woah, det har jeg godt styr på."

Ida: Hvordan var det, det her med at have læst to andre studier før? At det så var det tredje studie? Følte du, at der var et eller pres på, at du så skulle kunne lide det?

Marie: Ja lidt. Også fordi jeg har snakket så meget om at blive tandlæge med mine venner og min familie, så jeg tror at alle tænkte sådan, "Nu er det det her. Nu er det lucky number three, og nu får hun endelig- Nu har hun endelig fundet ud af hvad hun skal." Så der var lidt pres, men jeg var så sikker selv, at det var ikke noget, jeg tænkte så meget over.

Men jeg kunne godt tænke sådan, "Shit mand, hvis det her heller ikke går, så bliver jeg nødt til at starte på studie nummer fire, og så har man snart ikke flere SU-klip tilbage og..." Så jeg er da glad for, at det er gået så godt, som det er.

Ida: Jeg var lidt overrasket over at finde ud af, at tandplejer er en professionsbachelor på KU. Kan du prøve at forklare lidt hvordan uddannelsen er opbygget?

Marie: Uddannelsen er opbygget i moduler, og sådan ét modul svarer til et halvt semester. Så hele uddannelsen er på 12 moduler. Frem for seks semestre. Så vi har eksamen sådan hver anden-tredje måned, men vores fag som vi har, de er løbende igennem alle tre år næsten. Så bare fordi man skal til eksamen i et fag, betyder det ikke at man ikke nødvendigvis har det igen bagefter.

Så det hele er sådan meget sammenkludret, hvilket giver god mening, fordi det hele er jo noget man skal ud og bruge. Det er ikke sådan, "Nu ved jeg alt om tandkød. Nu er den færdig!" Eller sådan, det hele skal man ligesom hele tiden følge med i og opdateres på. Vi har de her gennemgående fag, og så har vi klinik, hvor vi er i vores klinik ude på skolen lige nu to gange om ugen.

Ida: Og hvordan fungerer det at være i klinik?

Marie: Det er mega sjovt. Det er ligesom på en- Det er selvfølgelig sådan lidt simuleret sådan ligesom en rigtig klinik, hvor vi har en masse båse med stole, tandlægestole. Og så får vi til at starte med, så øver vi os på hinanden, i sådan, hvordan laver man en journal? Og noget bare sådan med, hvordan kigger man inde i munden? Hvordan holder man på spejlet? Fordi det faktisk vildt svært, det der med at skulle kigge i et spejl og sådan kigge spejlvendt og måle tandkødslommer og alt muligt, vi øver på hinanden.

Og så efter et halvt år, så begyndte vi at få patienter. Både nogen som vi sådan selv har skaffet udefra, og så nogle som skolen har skaffet. Og så fungerer det egentlig lidt ligesom, når man går til almindelig tandpleje, men hvor det hele tager bare rigtig lang tid. Til gengæld er det gratis, så man betaler ikke noget, men man sætter nogle timer af, når man kommer som patient. Fordi vi skal jo have godkendt alt, hvad vi laver, og der skal være en tandplejer eller en tandlæge der sådan er inde over, og som ligesom siger OK for det, man har gjort.

Og så går det hele også bare lidt langsomt, fordi man jo kigger på noget og så snakker man lidt med sin makker om "Hvad ser du, hvad ser jeg? Tror du, det kunne være det her? Tror det kunne være det her. Vi spørger lige en lærer." Så der er ligesom sådan en læringsproces undervejs, mens man stadigvæk føler også, at man skal yde en service for en patient.

Ida: Hvordan synes du, det var, første gang du skulle kigge ned i nogle patienters mund?

Marie: Det synes jeg var virkelig skræmmende. Det var meget specielt at være på den side af stolen, når man selv jo har ligget der så tit men, det var meget... Jeg synes, det var meget trygt, fordi at der ligesom var lærere omkring en, og vi er to og to sammen i det første stykke tid, så man ikke bare sidder helt alene med en patient.

Og så går det bare lynhurtigt. Altså lige den første gang, der var det totalt med shaky hands og det her spejl, jeg prøvede ikke at slå op i fortænderne på hende. Og så efter et par gange, så bliver man bare mere rolig, og nu synes jeg overhovedet ikke, det er noget problem. Men det er skræmmende første gang, det synes jeg virkelig. Det ved lærerne og underviserne også godt, og de er helt med på, at man er, at man er lidt nervøs, når man lige pludselig skal kigge ind i folks munde.

Det er også et meget sådan, det føles sådan ret intimt, fordi det ikke er et sted, man jo ser normalt på andre mennesker. Det er jo sjældent man kigger på nogens bagerste kindtænder, så det er sådan en lidt speciel situation at sidde i første gang, også fordi man sidder så tæt på dem. Man sidder jo sådan med hovedet til- nærmest ind mod maven, når man kører rundt på den stol. Så det er en grænse, der lige skal overskrides, og så bagefter er det forhåbentlig, sådan var det i hvert fald for mig, så det helt fint og naturligt.

Ida: Hvordan ser en helt almindelig studieuge ud for dig?

Marie: De er meget forskellige. Men jeg har- vi har mange sådan skoletimer. Om mandagen, der har vi online dag, og det kan være forskelligt om det er sådan fra 8 til 12 eller fra 8 til 16, hvor vi bare har

undervisning hjemmefra en hel dag. Jeg ved ikke, hvorfor vi skal sidde derhjemme, men det er sådan- Det er blevet besluttet.

Tirsdag der har jeg lidt forelæsning om formiddagen, og så er jeg i klinik om eftermiddagen, hvor Jeg har 2 patienter. Onsdag er jeg i skole til klokken 12. 8 til 12. Torsdag er jeg i skole alle mulige forskellige tidspunkter, jeg er der i hvert fald. Og fredag har vi også klinik, så det er meget sådan en vekslende med en forelæsning, klinik, hjemmeundervisning. Det gør også, at ugerne bare går sindssygt hurtigt, fordi at det hele tiden skifter, der er ikke så meget det samme.

Ida: Så når det er en professionsbachelor, så betyder det også, at det er meget praktisk, studiet, lyder det så?

Marie: Det er det, ja. Al vores undervisning er koblet op på noget vi skal bruge i klinikken.

Jeg føler ikke, at jeg sidder og har et fag og er sådan, "Det her kan jeg overhovedet ikke forstå, vi skal have" eller sådan, "Det her kan overhovedet ikke se, hvorfor vi skal bruge." Der er nogle fag, jeg synes, er sjovere end andre, men jeg kan sagtens forstå, hvorfor vi bliver undervist i det. Jeg kan sagtens se sådan, hvad man kan bruge det til.

Hvilket også gør, at man, eller jeg, føler, at det er vigtigt, at jeg følger med i teorien og i forelæsningserne. Fordi jeg ved, at jeg rent faktisk kan bruge det, og det hjælper andre, hvis jeg lærer det, så godt jeg kan. Man kan ikke sådan springe noget over, man er nødt til ligesom at tage det hele med, og det synes jeg er ret motiverende.

Ida: Og hvilke fag, har du haft indtil videre?

Marie: Jeg har haft anatomi og fysiologi og generel medicin, og lige nu har vi også noget kariologi og parodontologi med det. Kardiologi er læren om karies, som er huller i tænderne. Og parodontologi er læren om paradentose som er knoglesvind i den knogle som holder tænderne. Og så har vi også en masse sådan sundhedspædagogik og psykologi og etik og sociologi. Rigtigt mange fag, jeg har ikke sagt til dem alle sammen.

Ida: Er der noget, der så har overrasket dig omkring studiet?

Marie: Jeg tror, det har overrasket mig, hvor mange seje ting vi egentlig må lave, fordi det var det, jeg var lidt nervøs for i starten at det var sådan, at det kun var tandlægerne, der fik lov til sådan at pillen ned i folks munde, og det er jo det, vi synes er sjovt.

Så jeg er blevet overrasket over, hvor mange behandlinger vi rent faktisk må udføre, hvor meget ansvar vi har. Det er jo os der ligesom er den patientens sådan primære person i hele det her tand show. Så man har meget ansvar for, ligesom også at sende folk videre, hvis man finder noget. Og det kan både være sådan relateret til munden, men også i forhold til alle mulige andre ting.

Ida: Når du siger "alle mulige andre ting", hvad mener du så?

Marie: Det er sådan, at hvis man finder et eller andet. Man kan finde nogle slimhinde forandringer eller kigger efter modermærker og sådan noget. Altså man kan finde alt muligt, hvor man kan undre sig over det. Og så kan man henvise patienten til egen læge eller til en speciallæge eller et eller andet, hvis der er noget. Så man kan jo, selvom man ikke er den der sådan står og skal diagnosticere, "Du har fået

modermærkekræft,” så er man ligesom den første måske, da sørger for- der er med til, at det bliver opdaget. Og det synes jeg da er meget rart at vide, selvom det også er lidt et ansvar at have.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Kan du prøve at fortælle lidt mere om, hvordan det sociale er på studiet? Hvordan oplever du det i hverdagen?

Marie: Det er jo forskelligt. Men for mig er det meget socialt at gå i skole, og det er en kæmpe sådan motivationsfaktor for mig, at jeg har nogle, som jeg kan støtte mig op af og snakke sammen med om alle mulige andre ting også. Så for mig er det i hvert fald rigtig godt socialt.

I forhold til sådan mere ting på skolen, der synes jeg også det bliver bedre og bedre. Det er meget, noget de arbejder med lige nu at sådan lave fredagsbar, som også er for os tandplejere. Vi har ikke vores egen fredagsbar, vi låner odontologernes

Ida: Som er tandlægerne.

Marie: Som er tandlægerne, ja. Men der vi har fået sådan et aktivitetsudvalg på tandplejeuddannelsen, som ligesom står for at lave en masse ting, de har lige holdt en julefrokost og holder fest dernede i fredagsbaren. Det er også dem der laver rustur og sådan noget nu. Så jeg synes, at der foregår ret mange ting, også mange at man nogle gange er lidt... ”Jeg kan ikke nå med til det hele.”

Ida: Har man også en studiegruppe eller hvordan fungerer det?

Marie: Lige da vi startede, så havde vi sådan faste studiegrupper, som skolen havde lavet. Og nu er det sådan lidt på eget ansvar? Men jeg har en studiegruppe nu, som jeg er meget glad for. Jeg synes det er meget sjovt at have fået min studiegruppe eller sådan havde venner i det her fag, fordi mine egne venner de fatter jo ikke, hvorfor jeg læser det, eller- De forstår det jo godt, men det er bare også sjovt at have nogle venner, som også synes, at det er spændende at lære om tænder. Det har jeg ikke prøvet før.

Ida: [Griner] Nej, det er fedt.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Når man har læst til tandplejer i tre år, hvilke muligheder står man så egentligt med? Kan man læse en kandidat på nogen måde, eller?

Marie: Det kan man sagtens. Der er ikke, så vidt jeg ved, en sådan en tandplejer kandidat–endnu, Det ville være fedt. Men man kan læse en sådan en sundhedspædagogisk kandidat eller en sundhedsfaglig kandidat eller folkesundhedsvidenskab. Og alt muligt andet tror jeg også, nogle master, et eller andet. Så hvis man gerne vil fortsætte, så kan man sagtens.

Ida: Det og hvad tænker du, du skal nu, når du er færdig?

Marie: Jeg aner det faktisk ikke, det kommer an på, hvad jeg har lyst til om et år. Om jeg sådan tænker. ”Nu skal jeg eddermame bare være færdig og ud på arbejdsmarkedet.” Eller om jeg tænker, at jeg slet ikke er færdig med at lære og at gå i skole.

Ida: Er det de fleste, der kommer direkte ud i arbejde, når de er færdige?

Marie: Ja, det er min opfattelse, at det er det, der sker. Jeg tror også mange bliver tiltrukket af uddannelsen, fordi den er forholdsvis kort, og man kan hurtigt komme ud og få et arbejde. Der mangler tandplejere. Det er ikke min opfattelse, at der er sådan en super mange der går og snakker om hvad de skal læse videre til bagefter, det er næsten ikke nogen.

Ida: De fleste har en forventning om at komme direkte ud og arbejde?

Marie: Ja.

Ida: Her til sidst vil jeg godt tænke mig at høre dig, om du har et godt KU hack?

Marie: Gå ned i spotsalen. Det er sådan et sted, hvor man kan sidde og læse, hvor der er alle mulige spændende ting. Altså sådan, der flyder hoveder rundt i væsker og bare sådan en kropsdele og sådan. Det er meget spooky, men også hvis man synes, sådan noget er spændende, det er der jo mange, der går på Panum, der synes, så er det også virkelig fedt at gå rundt og kigge på.

Især hvis man skal- man kan også sagtens sådan bruge det til at læse lidt op. Altså man kan kigge på sådan, hvor man kun kan se musklerne eller knoglerne og sådan. Så hvis man skal lære noget anatomi, så er det det et godt sted at gå hen.

Ida: Tusind tak Marie, fordi du ville fortælle om dit studieliv.

Marie: Det var så lidt.

[MUSIK]

Ida: Hvis du er blevet nysgerrig på tandplejestudiet, kan du læse mere på studier.ku.dk. Du kan også møde mange flere studier på Instagram @kustudieliv.

Tak fordi du lytter med.